

Konti var bevilget (jfr. Finanshovedbogholder Bjarnes Udtalelse til Hovedrapporten pag. 6 og Arendrups Forhold i Finansaaret 1921—22, da Arendrup til selve Kontorholdet hævdede 61 000 Kr., medens der var bevilget 33 600 Kr.).

Pkt. 20.
Se Sp.
4923.

2. Nogen virkelig Regnskabsaflæggelse for hans Administration af de af ham forvaltede Konti paahvilede ikke Arendrup.

Hvad der forlangtes af ham var kun en summarisk Opgivelse til den saakaldte Regnskabsoversigt af, hvad der var forbrugt, for Kontorholdets Vedkommende fordelt paa forskellige Underkonti, idet Vedlæggelse af Regnskabsbilag eller anden Dokumentation for de afholdte Udgifter ikke fandt Sted. (Som Illustration af Arendrups Fremgangsmaade paa dette Omraade kan henvises til Kontorchef Helpers Forklaring, Forhøret pag. 31—32).

Pkt. 21.
Se Sp.
4925.

Først ved de under dette Rubrum fremlagte Bilag F., G. og H., nemlig Skrivelse fra Statsregnskabskommissionen af 13. November 1923 (Bilag F.), Skrivelse fra Handelsministeriet af 13. December s. A. (Bilag G.) og Skrivelse fra Finansministeriet af 23. Januar 1924 (Bilag H.), blev fra 1. April 1924 truffet en Ordning, der (jfr. Bilag F., Punkt d) forpligter Handelsministeriet til ogsaa for Kontorholdets Vedkommende maanedlig at fremsende et med Bilag dokumenteret Regnskab, men som det vil ses af de (Forhøret pag. 37) citerede Udtalelser af Finanshovedbogholderen eksisterer denne nye Ordning i hvert Fald for Handelsministeriets Vedkommende endnu kun paa Papiret, uden at Handelsministeriet, efter Finanshovedbogholderens Opfattelse, har Ansvaret herfor.

Pkt.
22-24.
Se Sp.
4925-28.

Pkt. 25.
Se Sp.
4927.

3. Ved Udarbejdelsen af de aarlige Budgetter har de nævnte Regnskabsoversigter for de foregaaende Aar været en vigtig Faktor, idet de heri som forbrugte opførte Beløb normalt er taget til Udgangspunkt for, hvad der skulde søges bevilget i det følgende Aar (jfr. Bilag XXXV. til Hovedrapporten). Naturligvis betyder dette ikke, at der ikke kunde og vilde blive taget konkrete Hensyn til ekstraordinære store Udgifter i det foregaaende Aar eller forventede særlig store Udgiftskilder i det forestaaende Aar, ligesom selvfølgelig saadanne Forhold som Inflationstidens ekstraordinære Prisstigninger eller omvendt Deflationstidens Prisreduktioner, Ordre om Nedsættelse af Bevillingerne af Hensyn til Statens hele finansielle Situation eller lignende har maattet tages i Betragtning ved Budgetternes Fastsættelse. Specialundersøgelser med Hensyn til, om de som forbrugte opførte Beløb nu ogsaa virkelig var forbrugt efter deres Bestemmelse (altsaa en Bilagsgennemgang), eller om de ved en mere hensigtsmæssig Økonomi og lignende kunde nedbringes i det kommende Finansaar, fandt ikke Sted; idet Beløbene, med de oven anførte Forbehold, i det hele og store toges som et fulgyldigt Bevis for, hvad Ministeriets Økonomi i det foregaaende Aar havde krævet, og derfor — med samme Forbehold — maatte antages at ville kræve i det kommende Finansaar.

Heraf fulgte, at en een Gang i Regnskaberne indkommen Uregelmæssighed af større Dimensioner — saasom de Arendrupske Besvigelser, der har kunnet paabegyndes og efter det foreliggende System forventes at ville kunne undgaa Opdagelse, øjensynlig paa Grund af de abnorme Forhold i Inflationsaarene 1920—21 og 1922—23, da det normale Budget sprængtes, og Tillægsbevillingssystemet i uberegneligt Omfang blev Kardinalpunktet i Bevillingssystemet — har gode Udsigter til at føre en fortsat, ganske ubemærket Eksistens ogsaa i de følgende Aar — ja paa en vis Maade kan siges at maatte fortsættes i disse, eftersom dens pludselige Udskillelse vil frembringe en pludselig Nedgang af Udgifterne, der let vil fremkalde Studsen med Indledning af Undersøgelser som eventuel Følge. Dette gælder selvfølgelig uden Hensyn til, om de hinanden afløsende Budgetter af andre Grunde viser en stigende eller synkende Kurve, idet den perturberende Faktors pludselige Udskydelse stedse vil virke paafaldende, og i første Fald fordi Budgettet pludselig ikke viser